

POVESTEA DIGITALĂ – O METODĂ SIMPLĂ ȘI UN INSTRUMENT DE LUCRU EFICIENT ÎN BIBLIOTECĂ

*Liliana JUC,
șef oficiu copii, Filiala „Târgoviște”*

Abstract

The storytelling method has become one of the preferred communication methods for the simple fact that it is effective. This method has also been applied by the author in the library. Digital story is a simple way to work and an effective tool to promote library.

Keywords: *Storytelling, digital story, communication, library promotion.*

* * *

A spune povești este una dintre cele mai firești activități ale oamenilor. Conștiinți sau nu, construim, ascultăm și narăm povești în fiecare zi. Astfel, metoda povestirii a devenit una dintre metodele preferate de comunicare, pentru simplul fapt că este eficientă. Această metodă am aplicat-o și în bibliotecă prin povești digitale.

Competențele obținute în urma decodificării poveștii digitale:

- îmbunătățirea procesului de muncă prin integrarea TIC în activitatea bibliotecii;
- promovarea imaginii bibliotecii în multimedia.

Obiective generale:

- încadrarea în programul european *Grudiving* – învățare pe tot parcursul vieții;
- însușirea tehnicii de realizare a poveștii digitale;
- conștientizarea importanței poveștii digitale.

Obiective operaționale:

- definirea poveștii digitale;
- asimilarea criteriilor de realizare a unei povești digitale;

- familiarizarea cu programul de creare și editare video – *Windows Live Movie Maker*; programul de înregistrări audio – *Audacity*;
- aplicarea tehnicilor interactive de grup.

Dacă ar fi să definim povestea digitală, am formula simplu – *o narațiune spusă cu și prin imagini, însoțită de muzică, menită să provoace interes.*

Ce este povestea digitală? Istorie / întâmplare / experiență trăită / eveniment etc.

Ce reprezintă povestea digitală? Un mod de a socializa.

Care este sfera de utilizare a poveștilor digitale? Cea mai diversă: învățământ, sănătate publică, servicii sociale, muzee, biblioteci etc. Poveștile digitale contribuie la:

- conservarea memoriei locale a comunităților;
- arhivarea istoriei orale din perspectiva publicului;
- relatarea evenimentelor istorice;
- perpetuarea amintirilor;
- mediatizarea unor experiențe de viață.

Cum am decodifica povestea digitală?

Digital storytelling este o producție media ce încorporează audio, video, fotografii, muzică. Din toate aceste elemente se creează un colaj digital de câteva

minute prin care creatorul materialului își spune istoria / povestea. La realizarea poveștii digitale sunt combinate mai multe programe speciale, precum Microsoft PhotoStory, Movie Maker, Audacity. Procesul de realizare a unei povești digitale cuprinde: identificarea ideii, explorarea temei, scrierea scenariului, crearea unui plan / storyboard, crearea sau colectarea de imagini, audio și video, îmbinarea / sudarea elementelor adunate și editarea poveștii digitale. Urmează partajarea poveștii pe rețele de socializare și primirea de feedback.

De ce am alege noi, bibliotecarii, povestea digitală ca metodă inovatoare de lucru?

- Pentru că toată lumea are multe de spus.
- Povestea îi face pe oameni mai empatici.
- Povestea e cel mai lesne mod de a comunica / de a informa.
- Povestea este o metodă simplă de lucru.
- Povestea este un instrument eficient de promovare a imaginii bibliotecii.

Dacă ar fi să generalizăm, am spune așa: *este ușor de accesat, de învățat și de folosit!*

Am mai pleda pentru povești digitale și din simplu fapt că ele ies din clișeu!

transmiterii unei informații, invitând cititorul într-o voiaj în care va afla măcar un lucru interesant, captivant, curios sau amuzant, și care, într-un fel sau altul, îl motivează. Informațiile transmise sub formă de povești împrumută din oralitatea acestora și devin, astfel, mult mai ușor de împărtășit altora, comunității.

Ce putem face prin intermediul poveștilor digitale: să relatăm un fapt, să comunicăm despre un eveniment, să descriem o personalitate, să prezentăm o carte / o operă, să oferim o sugestie / o solicitare, să ne promovăm serviciile, programele de lectură etc. Astfel, povestea digitală a devenit atât o metodă ce facilitează munca bibliotecarului și o face mai atractivă pentru publicul cititor, cât și un instrument eficient de promovare a imaginii bibliotecii în comunitate.

Poveștile digitale sunt o îndeletnicire la îndemâna tuturor. Și totuși, pentru a crea o poveste care să fie plăcută și memorabilă, e nevoie de multă muncă și talent. O idee genială exprimată într-un limbaj precar, va diminua din eficiență și calitatea poveștii. Dacă sunt bine spuse, poveștile adaugă plusvaloare, adică oferă o nouă

dimensiune emoțională comunicării, provoacă empatie, generează simpatie și ajută privitorul / ascultătorul să rețină mult mai ușor informația. Povestea digitală antrenează auditoriul la cunoaștere, reflecție, noutate și îl angajează într-o relație de durată cu biblioteca.

Care sunt ingredientele unei povești bine scrise?

Indiferent de forma pe care o va avea povestea, fie că este vorba despre un clip sau un text, există câteva reguli și principii unanim valabile, este delimitarea clară a momentelor subiectului. Componente esențiale pentru orice mesaj care va lua forma unei povești sunt: expozițiunea, intriga, desfășurarea acțiunii, punctul culminant și deznodământul. Bine ar fi ca orice poveste să conțină o sincopă, care să determine cititorul să se întrebe ce va urma, să vrea să afle informații suplimentare, să stea cu sufletul la gură până la marea dezvăluire. **Poveștile** nu trebuie să fie neapărat fabuloase, ci autentice, pentru a pătrunde la nivelul emoțiilor și trăirilor umane.

Povestea nu este doar instrumentul prin intermediul căruia transmitem niște

informații, mesaje de promovare. Orice poveste trebuie să aibă o morală, adică să fie o poveste cu impact asupra publicului. O poveste care nu generează o schimbare de atitudine, de percepție sau de comportament este una care nu și-a atins scopul. Există mai multe tehnici prin care putem obține un efect persuasiv și anume: **apelul la emoții, apelul la umor**. Apelul la emoții exploatează puterea de empatie, iar apelul la umor atrage bunăvoința audienței față de mesajul transmis.

Demonstrarea poveștilor digitale atât în incinta bibliotecii, cât și extramuros au captat atenția copiilor și au provocat interesul cadrelor didactice, dar nu numai al lor, pentru noua modalitate de prezentare a informației. Și chiar au solicitat inițiere în acest subiect, altfel spus, au generat ideea unui nou serviciu *Învățăm să creăm povești digitale*. Astfel, biblioteca a devenit un facilitator avizat pentru cei care doresc să primească instruire în acest sens. În felul acesta, membrii comunității au posibilitatea să creeze propriile lor povesti care le-ar utiliza în domeniile unde profesează și ar împărtăși experiențele lor publicului larg.

Cunoștințele, abilitățile, pe care le-am acumulat în cadrul cursului de instruire

Povești digitale, organizat de Centrul de Excelență Profesională pentru Bibliotecari, au fost transmise altor colegi de la filialele Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, în cadrul atelierului profesional *Povești digitale*, inițiat de același centru.

Pentru a excela ca formatori de formabili avem și o pagină pe Facebook – Grupul *Povești digitale*. Aici sunt adunate toate poveștile realizate de formatori și formabili, iar membrii grupului își împărtășesc din experiență, oferindu-și suport informațional necesar, evaluează și recenzează poveștile.

Folosind tehnica poveștilor digitale, bibliotecarii și utilizatorii serviciilor de bibliotecă înregistrează succese. Asta ne permite să afirmăm că povestea digitală este o metodă simplă de lucru și un instrument eficient de promovare a imaginii bibliotecii.

Referință bibliografică

Digitales – Curs de povestiri digitale. Metodologia digitales sau cum să creezi o povestire. Realizatori suport de curs: Margareta Tătăruș, Biblioteca Județeană Vrancea; Nela Liliana Stamate, Biblioteca Județeană Constanța; Manuela Dinică, Biblioteca Județeană Constanța; Ionela Florina Rotaru, Biblioteca Județeană Dâmbovița.